

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Monasticum

In Quo Totius Religiosæ disciplinæ Casus, Regulæ & difficultates clarè videntur, breviter explicantur & resolvuntur Canone, rationibus & Patrum auctoritatibus

Philippus <a Domina Nostra Septem Dolorum>

Augustæ Vindellicorum, 1688

Cap. VII. De obligatione regularium ad celebrationem missarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40745

CAPUT VII.

De obligatione Regularium ad celebrationem Missarum.

SUMMARIUM.

- I. *Sacerdotes regulares crebrius & regula-
rius celebrare tenentur.*
- II. *De tempore requisito ad celebrationem
Missarum.*
- III. *Regulares possunt recipere Missarum sti-
pendia.*
- IV. *Ad Superiores regularium pertinet ap-
plicatio Missarum.*
- V. *Ad quos pertineat Missarum reductio.*
- VI. *Non potest committi Missa dicenda al-
teri, reservata sibi parte elemosynæ.*
- VII. *Applicare Missas anticipatè non licet.*
- VIII. *Possunt regulares celebrare quacum-
que hora debita etiam ante Missam
Parochialem.*
- IX. *Possunt administrare Sacram Eucharis-
tiam etiam in articulo mortis.*

X. Au-

- X. Audientes Missam in diebus dominicis & festiuis in ecclesijs regular. satisfaciunt praecepto.
- XI. Tempore interdicti generalis, aut cessationis à diuinis, possunt regulares in suis ecclesijs celebrare.
- XII. Tenentur celebrare Missas, quas promiserunt.
- XIII. Celebrantes Missas novas possunt relaxationes recipere.
- XIV. Feria quinta maioris hebdomadae celebrare, non vero die sequenti.
- XV. Missa rosarii à Dominicanis, & monte Carmelo à Carmelitanis permittitur, ceteris omnibus interdicitur.
- XVI. Quilibet vivens potest facere celebrare Missas proprias defunctorum officia pro se ipso.
- XVII. Regulares extra claustra decedentes possunt deferri ad eorum ecclesias, si archiepiscopus rochis inconsultis.
- I. **S**acerdotes regulares tenentur celebrare & regulariter Missam celebrare, quia hoc congruit iuri naturali, eo quod libet teneatur gratiam sibi datam à his conseruare, & iuri diuino, his verbis: Hoc faci-

meam commemorationem; tum etiam ad vitandum scandalum, quod solet sequi, quando non celebrant, tum etiam, quia ad id sunt obligati propter accepta stipendia & eleemosynas, quas à Fidelibus accipiunt intuitu suffragiorum, & eorumdem orationum. *Sylvest. verbo Missa, Socus in 4. dist. 13. q. 1. art. 10.*

II. Nulli licet noctu & ante lucem celebrare, nisi solis Episcopis, juxta *Gloss. in cap. fin. de privileg. lib. 6. Navarr. in manual. cap. 25. num. 35.* Nec licet regulariter Missam post meridiem celebrare, nisi in raro casu, & rationabili causa existente. *Suarez tom. 3. in tertiam partem disp. 80. sect. 4.* Omnia autem privilegia super his concessa regularibus sunt revocata à sacra Congregatione his verbis: *Ante horam debitam, & ante diem celebrare non licet, etiam vigore privilegiorum ante Concil. Trident. concessorum,* quia hæc privilegia, cum fuerint viva vocis oracula, sunt nullius valoris: Missæ verò omnes nativitatis Domini possunt celebrari ante auroram saltem jure communi. *Vasquez tom. 3. in tertiam partem dist. 232. cap. 3. n. 13.* Et sine privilegio in aliquo Festo solemni, quando Concio non auditur, nisi post meridiem. Vel si ratione itineris occurrant in die Festo tardius venire, poterit etiam celebrari aliquo tempore post meridiem. *Vasquez sup. n. 37. Peyrinus tom. 1. privil. circa constitut. pyrri, §. 7.* Sacra etiam Congregatio an-

[Faint handwritten text in red ink, possibly a library or ownership mark.]

no 1646. die 13 Julij concessit cuidam Archiepiscopo, ut posset permittere unam Missam celebrari duabus horis ante solis ortum pro laboratoribus agrorum.

Non est peccatum mortale Missam celebrari ante Matutinum, & Laudes, contra multos *Gavantus tom. 1. thesauri part. 2. tit. 1.* quod nullum est præceptum tam graviter obligans. *Sotus de justit. q. 7. art. 4. Suarez tom. 3. in 1. etiam partem disp. 82. sect. 1.* Erit tamen veniale, si sine causa aliqua rationabili id fiat, quod est aliqualis inversio ordinis Ecclesie consuetudine introducti. *Sylvest. verbo Missa 1. q. 1. Lezan. tom. 1. cap. 21. n. 3.*

III. Possunt religiosi recipere stipendia pro Missis celebrandis, illa scilicet, quæ communi lege sunt taxata, seu, quæ à viris timoratis & dari solent, quia hoc nullo jure naturali & ecclesiastico est prohibitum. *Suarez sup. q. 2.* Excipiuntur Patres Societatis Jesu, quibus vi suarum constitutionum, prohibetur stipendium pro Missarum sacrificiis, vel prædicationibus, vel lectionibus, admittere; unde religiosi peccant contra paupertatem, quia accipiunt aliquid contra voluntatem Superiorum, quod est actus proprietatis. *Sanchez. 7. in decalog. cap. 28. n. 7. Lezan. sup. n.* Pauperes autem sacerdotes, ut sunt religiosi, non obstantibus quibuscunque privilegiis, possunt pro una Missa plura stipendia recipere.

etiam si essent necessaria ad suam strictam & congruam sustentationem, ex decreto Urbani VIII. quod habetur de anno 1625. 5. tom. Bullar. inter constitut. Urban. n. 42. In quo expressis verbis id prohibetur, & revocantur omnia privilegia apud. *Lexan. sup. n. 5. Gavantu in thesauro tom. 1. part. 3. titul. 12.* Præterea non possunt Sacerdotes plura stipendia pro una Missa suscipere, quia aliàs privarent offerentes talia stipendia fructu aliquo Missæ, quem ipsi intendunt, fructus enim ex opere operantis, cum sit limitatus, proculdubio minuitur, si sit pluribus applicatus: dantes autem ipsa stipendia omnem fructum petunt sibi applicari; appellatione enim rei simpliciter venit res tota, & non pars tantum, ut habent DD. communiter, *in cap. fin. de verborum significatione*, & nemo præsumitur juri suo renunciare nisi hoc exprimat, *l. uxore, §. legaverat ff. si servus vindicetur*. Secundò sic facientes sunt infideles promissioni factæ illis. Tertio hoc scandalum generat in Ecclesia, quia per hoc retardantur fideles ab oblatione stipendiorum pro Missis, cum videant fructum ipsarum dividi & distribui inter multos, & hoc attribunt cupiditati & avaritiæ sacerdotum, *Lexan. sup. numer. 10. verbo Missa.*

Nec Sacerdotes excusantur propter paupertatem, quia paupertas Sacerdotis non dat illi jus ad recipiendum ultra justum stipendium *causatunt.*

taxatum. Sicut nec in aliis rebus pauperum
 vendentis auget pretium rei, quæ venditur.
Navarrus in Manual. cap. 25. Corduba libr. 1.
 g. 2. dub. 2. Neque excusantur regulares pro-
 pter privilegia illis concessa, quia omnia sunt
 revocata quoad hunc casum. Neque etiam
 excusantur eo, quòd in eorum ecclesia sit ali-
 qua imago magnæ devotionis & concursus po-
 puli, quia decreta Congregationis loquuntur
 generaliter: neque dicendum, quod plura possint
 recipere stipendia pro unica Missa in ordi-
 ne ad congruam sustentationem, ita ut iustum
 stipendium sit illud, quod qualibet die est ne-
 cessarium ad congruam sustentationem. Non
 etsi pro hac sententia multi sint citati apud La-
 zanam, tamen propter decreta jam non recipi-
 tur, nec sustineri potest. Si verò consensus dia-
 tis stipendium accedat, hoc poterit fieri, quo-
 scienti & volenti non fit injuria, tunc enim
 cessat finis, quo sacra Congregatio mota
 ad condendum decreta. *Bordon. resol. 15. n. 14.*
Lex ana verbo Missa à n. 20. Quando Sacra
 dos requiritur, ut Missam celebret in aliqua ec-
 clesia, aut capella, & constet illi, quòd Missa
 est tantum instituta pro cultu altaris, aut eccle-
 siæ, aut populi commoditate, etiam si iam
 ceperit stipendium pro hac celebratione, non
 test sine præjudicio Decretorum & validè
 pere aliud stipendium pro applicatione.
 docent *Homobon. de exam. eccles. tom. 1. n. 1.*

9. 121. *Alphonf. de Leone de offic. & potest. con-*
sess. temp. jubil. p. 3. n. 32. §. limitatur tertio,
Fraxinel. sect. 4. conclus. 4. §. 8. apud Bordon,
resol. 25. n. 6. in fine. Timeant ergo regulares,
 quocunque prætextu, plura stipendia, & plus-
 quam unum pro una Missa accipere contra
 præceptum Sacræ Congregationis, attenden-
 tes illud *Ecclesiastici 34. vers. 21. Immolantis ex-*
quo oblatio est maculata. Hoc enim jure ap-
 plicari potest defraudatoribus stipendiorum
 Missarum, quòd si Sacerdos dicat offerenti sibi
 stipendium, non possum pro te offerre hanc
 Missam, quia jam est promissa alteri hujus ap-
 plicatio, si vis tamen orabo pro te in memento,
 & addam pro te collectam, si tunc offerens con-
 sentiat, potest recipere stipendium, & facere
 debet, prout promisit. Non enim est inconve-
 niens, ut pro aliis etiam orationes fiant. *D.*
Thom. in 4. dist. 45. q. 2. art. 3. q. 2. ad 2. Plura
habes de hae materia apud Lezanam tom. 1. c.
21. & in verbo Miss. & Bordonum resol. 25.

IV. Superiores regularium possunt præci-
 pere suis subditis circa celebrationem Missa-
 rum, ne illas applicent ad suum libitum, sed
 juxta suam intentionem pro obligationibus
 Monasterii. Et si Sacerdos aliter applicet, irrita
 est applicatio, & in ejus locum succedit appli-
 catio Superioris. Ratio quoad potestatem est
 clara, quia non habet religiosus velle aut nolle,
 sive in actibus externis, sive internis, ab eis ef-
 sentia-

sentialiter pendentibus, *cap. non dicatis, 22. q. 1. cap. si religiosus de elect. in 6. cap. fin. de sepulchris*, sed subditur voluntati & præcepto sui Superioris, ergo etiam subditur quoad celebrationem Missarum, quod est actus externus: Tum, qui præcipere potest, quæ spectant ad bonum regimen Monasterij, cuiusmodi est celebratio Missarum, & satisfacere oneribus earum: quod applicatio sit nulla, & irrita facta contra voluntatem & ordinationem Superioris, si tamen eam irritavit ante celebrationem. Probatur quia aliàs nulla esset potestas Superioris contra celebrationem, cum post actam celebrationem non possit irritare sacrificium jam à subditis applicatum, cum non maneat in suspensio. Quia Superior potest eorum vota non solum facta, sed facienda, irritare, ut communiter tradunt DD. teste Sanchez lib. 4. cap. 24. §. 1. Ergo potest irritare applicationem faciendam à Sacerdote contra ejus voluntatem & præceptum, nec est major ratio de uno, quam de altero, quia utrumque præjudicat Superioris auctoritati, imo magis applicatio, quam votum istud enim soli Prælati præjudicat, applicatio vero etiam aliis, quibus debet satisfacere obligatione Missæ. 3° Quia tam est sub potestate dominio Prælati Missæ applicatio, quam voti emisso; cum respectu utriusque religionis æqualiter velle & nolle careat, & in eis deest potestas à voluntate Superioris. *Fraxinel. f. 1. §. 7.*

§ 7. Corduba lib. 1. q. 3. not. 5. Gavantus p. 3. tit. 12. num 28. Ergo qui contra facit ordinationi sui Superioris, peccat mortaliter contra iustitiam, quia delinquit in re gravi, & tenetur ad restitutionem acceptæ pecuniæ, quia Missam applicare non potuit, quam debebat pro oneribus Monasterii, ad quod sine dubio tenebatur. Bordonus resol. 25. n. 9. & 10. parte prior resolutionum. His non obstantibus, Suarez tom. 3. in 3. part. disp. 79. sect. 9. & Ledesma 1. part. summe de Eucharistia, c. 38. concl. 18. dicunt, quod Missæ dictæ à regularibus contra præceptum suorum Superiorum profunt illis, pro quibus dictæ fuerunt, & non illis, pro quibus superiores præceperunt applicari, peccare tamen sine dubio, quia transgrediuntur præceptum Superioris in re honesta, & licita, & conformi regulæ. Ratio primæ partis est, quia Sacerdos in applicatione sacrificii operatur, ut minister Christi, & ut habens ab ipso solùm potestatem: illique soli subijcitur, & non alteri Superiori quoad hanc actionem. Lezana tom. 1. c. 4. n. 35. Sed bene rejicitur hæc opinio, quia applicatio non est ita propria Sacerdoti, sicut consecratio, in qua operatur, ut minister Christi, ut ab eo auferri non possit ex justa causa, & in hoc differunt, quod consecratio ex eo, quod sit essentialis sacrificio, ab alio non potest fieri quàm ab ipso celebrante. Sed sacrificium Missæ potest consistere absque applicatione,

G 2

catione, hinc fit, quod applicatio est sub potestate Superioris, non autem consecratio. Quod verò applicatio ab alio, quàm à celebrante, potest fit præstari, apertè colligitur verbis canonum, *Pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt sacrificium pro se suisque omnibus.* Ex quibus constat, sacrificium non solum à Sacerdote, sed ab aliis offerri & applicari posse. *Bordani resol. 25. part. priori resol. n. 11.*

V. Quamvis olim Abbates & Generales congregationum possent in Capitulis generalibus Mensuras ad minorem numerum reducere, juxta decreta Concil. Trid. *sess. 25. de reformat. c. 4.* nullo modo nunc id possunt facere propter Decretum sacre Congregationis Concilii, quo istud prohibetur & interdicitur Episcopis in diocesanis synodis, vel Generalibus in suis Capitulis, vel aliàs quovis modo, reducere onera Mensurarum celebrandarum, sed pro omnibus reducere, moderandis, vel commutandis, debere haberi recursum ad Sedem Apostolicam, quod diligenter perspectà, statuet, quod magis Domino expedire arbitrabitur. Alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas fieri contigerit contra formam hujus prohibitionis, omnino nullas atque inanes decernit *Gavantus in thes. tom. 1. part. tit. 12. n. 43.* Possunt tamen reducere onera temporibus nihil nobis profit hæc facultas

de forma observanda, in his reducendis, loquendum, inutiliter duximus, super hoc tamen videre poterit curiosus lector *Bordonum*, *resol. 25. part. priori resolut. num. 20.* & *Lex. anam cap. 21. tom. 1. num. 6.* Quando verò capitale alicujus fructus pro Missa celebranda conventui incorporatum deperiit sine culpa Conventus, non tenetur Superior facere celebrare, quia ad id nullus tenetur sine stipendio; nec præsumitur intentio testatoris velle obligare Monasterium, nisi in quantum recipit stipendium. Dico sine culpa, quia, ipso subsistente, Religio remanet obligata, nemo enim patitur damnum ex culpa aliena. *Bordonus resolut. 25. sup. n. 31.*

VI. Ex vi decreti Sacræ Congregationis de *celebratione Missarum §. at similiter*, non licet Sacerdoti accipere Missam celebrandam cum certa elemosyna, eamque postea alteri committere, retenta sibi parte elemosynæ majori vel minori. *Diana de celeb. Miss. resolut. 10. trakt. 14.* Eodemque decreto prohibetur ecclesiarum administratoribus retinere aliquam portionem elemosynarum pro expensis occasione vini, hostiæ, paramentorum, luminum, & aliorum: imo Sacerdos, cui offertur elemosyna major solita, debet hanc dare integram illi, cui Missam committit, nec ullam illius partem potest retinere, ex eodem decreto. *Gavantus in thesauro, tom. 1. p. 3. tit. 12.* Rectores tamen beneficiorum, qui possunt per alios celebrare,

lebrare, non tenentur dare stipendium celebranti pro rata beneficii reddituum, sed sufficit, si congruam elemosynam tribuant secundum morem civitatis, nisi aliter in fundatione notetur. *Gavantus supra n. 34. decret. tom. 4. Bullar. vel. 5. inter constit. Urbani n. 9. & 42.* Quod si ecclesie & ipsa loca non habent redditus, quos in usum expensarum pro lamine, vino, hostia, paramentis &c. erogare licite possint, tunc quam portionem retinebunt, expensarum valorem nullatenus excedat, quæ pro ipso solo Missæ sacrificio subeunda sunt.

Veruntamen, si aliqui sacerdotes omnino sponte & liberè, sine vi aliqua, aliquovè metu, aut alio modo coacti contenti sunt parte stipendii, possunt alii sacerdotes, qui majus stipendium receperunt, eas ipsis committere, retenta sibi alia parte stipendii, cum in illo casu nulla fiat illis injuria, & Sacra Congregatio non videatur id prohibere, sicut neque, quod aliquis sacerdos absque ullo stipendio velit Missam celebrare pro alio, qui eam cum stipendio suscepit celebrandam *Lexana in verbo Missæ n. 35.* neque est peccatum mortale, quod sacerdos ille, qui pingue stipendium accepit sibi liberaliter oblatum, per tertium satisfaciat, retendo illam justam stipem, reliquo sibi retento, sive pars major, sive minor sit, quia nulli fertur damnum neque injuria, sed solum factum contra prohibitionem; quod si sit peccatum

non potest cenferi plusquam veniale. *Bordon. resolut. part. priori resol. 25. n. 28. quest. 18.*

VII. Anticipare Missas; ipsas applicando pro illis, qui postea daturi sunt elemosynam, quamvis multorum sententia fuerit id posse sacerdotes, qui de presenti elemosynas non habent, maximè si hoc fiat non suspendendo effectum sacrificii, sed ex tunc illum applicando pro illis, qui elemosynas daturi sunt. *Aragon. de just. quest. 85. art. 3. dubio 1.* tamen, quid sit de hac sententia, in praxi non est admittenda. *Bonacina disp. 4. de Eucharist. quest. ult. puncto 7. §. 5. n. 3.* quia illa anticipata celebratio pro incerto elemosynam oblaturo est prohibita à Paulo V. à *Sacra Congregat. Concilij, 25. Novembris 1605. Gavantus in manual. Episcop. verbo Missa. n. 32. Diana tract. 14. de celebr. Missar. resol. 15.* & maximè, quia talis anticipatio maximè sapit lucri aviditatem, & negotiationem usui Ecclesie non consonantem; imo repugnat intentioni Missam petentis, qui Missam presenti necessitati & devotioni requirit; & reverentie tanti sacrificii, sacerdotum perfectioni, ac Fidelium desiderio adversatur. *Lezana verbo Missa n. 53. in fine, & cap. 21. tom. 1. n. 7. in fine.* Anticipata verò celebratio Missæ, quæ die sequenti dici debeat, non est prohibita: imo sacerdos sic faciens ad instar boni debitoris anticipatè solvit, nisi aliter ab elemosynam concedente fuerit ordinatum.

VIII. Possunt regulares dicere Missas in diebus festiuis & dominicis, quacumque hora debita, etiam ante Missam parochialis ecclesie, quia ita declaravit Sacra Congregatio Concilii, & Pius V. in Constitutione etsi mendicantium, Peyrinis tom. 1. Privileg. in constitut. Pyrrhi n. 26.

XI. Possunt etiam regulares in suis ecclesiis sacram Eucharistiam quocumque tempore Christi Fidelibus administrare, excepto tempore Paschatis, in quo ex præcepto Ecclesie non debentur seculares communicare. *Rodrig. t. 1. q. 56. a. 3. Miranda in manual. t. 1. q. 42. a. 1. c. 2.* Qui autem comunicavit aliquo die ex præcepto in sua parochia, potest secundum aliquos etiam alio die ejusdem tempore communicare apud regulares, cum jam adimpleverit præceptum Ecclesie, nec aliud interdat. *Barb. de off. parochi c. 20. c. 10. Peyrin. 2. privil. in const. 1. Iulii. 11. § 37. n. 85.* Qui etiam n. 90. tenet, in die Paschæ posse religiosos ministrare Eucharistiam peregrinis, quod negat *Barb. n. 23.* Et merito negat, imo dicitur declaratum à Sacra Congreg. Concilii posse in die Paschæ Eucharistiam sumere in ecclesia regularium eum, qui jam satisfecit in parochia. *Gavantus in man. episcop. verbo, Eucharistia. n. 23.* In casibus tamen necessitatibus scilicet articuli mortis, absente parochiano, & si eum tenente, possunt religiosi Sacramentum

rum Eucharistiæ tanquam viaticum fidelibus ministrare, tunc enim præsumitur parochorum licentia. *Suarez tom 3. in 3. part. disput. 72. sect. 2. Lex ana tom. 1. cap. 21. n. 8. & cap. 12. n. 41. & alij.*

X. Quoniam iste numerus per errorem in summario positus est, ideo hic de eo aliquid dicendum non judicavi expediens, sed lectorem remittendum ad *Rodericum tom. 1. q. 43. art. 7. & Lexanam part. 1. cap. 21. n. 11.* ubi quæstio amplè decisa manet.

XI. Tempore interdicti generalis regulares possunt in suis ecclesiis & monasteriis singulis diebus Missas celebrare, & officia divina dicere submissa voce, clausis januis, & campanis non pulsatis: excommunicatis & interdictis exclusis. *Bonifacius VIII. in cap. alma mater de sent. excommunicat. Peyrinis tom. 1. pri. vil. in constit. 2. Sixti IV. n. 55. Gavant. in manual. Episcop. verbo interdictum à n. 10.* Possunt etiam eodem tempore interdicti solemniter celebrare divina, januis apertis & pulsatis campanis, excommunicatis expulsis, sed interdictis admittis, ita tamen, ut illi, qui sunt causa interdicti, nullatenus appropinquent in festivitibus Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes, & Assumptionis Beatæ Mariæ, & hoc de jure communi in eod. c. *Alma mater. Sorbus in additam. ad compendium verbo interdictum §. 12. secundum,* hoc extendit ad Festum SS. Sacramenti

eramenti & per totam illius octavam per *unam*
extravagant. Martini V. Extenditur etiam pro-
 babiliter quoad aliquos regulares, & alios, qui
 cum ipsis communicant, in privilegiis, ad Fe-
 sta Conceptionis, Visitationis, & Nativitat.
 Beatæ Mariæ, Nativitatis Sancti Ioan, Bap-
 tistæ, & ad Festa Sanctorum suarum religionum
 respectivè, nec non aliorum apud Lezanam
 relatorum. *tom. 1. cap. 21. n. 19.* Vti etiam
 possunt regulares hoc privilegio tempore cele-
 sationis à divinis. *Peyrinis tom. 1. privileg.
 const. 2. Sixti IV. n. 52. Lezan. sup. v. 20.*

XII. Tenentur sacerdotes eas Missas cele-
 brare, quas promiserunt, sive de Beata Virgine,
 sive de Sanctis, sive de requiem, sive votivas,
 quia ex virtute fidelitatis tenentur promissa
 adimplere de re justa & honesta, cum specialis
 orationes Missæ sint ad finem & devotionem
 illas petentium utiles. *Bonac. de sacrific. Missæ
 disp. 4. q. ult. pun. 7. §. 3. n. 4.* & ad hoc ma-
 ximè obligantur diebus Festis semiduplicibus
 & simplicibus propter promissionem, quæ
 de re licita & honesta, & cui rubrica Missæ
 aut ecclesiæ consuetudo non contradicit, sed
 potius permittit, ita enim colligitur ex *cap.
 dam de celeb. Missæ. & ex declarat. Sac. Cong.
 quam refert Gavant. in thesauro sacr. rituum
 part. 1. tit. 4. §. non. est duplex, & Barbosa de
 parochi cap. 11.*

In festis tamen duplicibus aut dominicis

vel illis diebus, in quibus festa duplicia celebrari non possunt, præmissæ Missæ debent omitti, & dici occurrentes, & officio conformes, non solum, quia rubricæ id præcipiunt, sed & quia omnes Missæ sunt æqualis valoris, quantum ad fructum ex opere operato. *D. Th. in 4. dist. 45. q. 2. a. 3. q. 1. ad 5.* & licet quantum ad preces & orationes una sit majoris valoris accidentalis quàm alia. v. g. de Requiem, eo quòd magis profit defunctis, quàm alia, quia ejus preces & orationes directè tendunt ad animarum liberationem, hoc tamen suppleri potest, tum ex majori sacerdotis devotione, quam habet ad sanctum, aut mysterium, tum intercessione Sancti, cujus imploratur suffragium. *Sylv. verbo. Miss. q. 8. S. 5. Henriq. l. 9. de Miss. c. 23. n. 6. & ex decr. Sac. Cong. die 28. Aug. 1267. apud Barb. sup.* Nec obstat promissio facta in contrarium, ea enim debet intelligi, modò non sit contraria ritui & ordini Ecclesiæ. Vide etiam *Perin. t. 3. privileg. in addit. ad const. Pyrrhi c. 1. n. 15.* His non obstantibus, Missarum pro defunctis celebratio non est prætermittenda, si ea relicto legato ordinetur singulis diebus, quæ de præcepto non servantur, licet sit Festum duplex, quòd non est de præcepto. Item potest celebrari diebus Dominicis & Festivis insepulto & præsentate corpore, ubi mos est sepeliendi simul cum Missa. *ita declaravit Sac. Congreg.*

Bordo.

Bordonus tamen *res. 25. c. 3. q. 7.* dicit, absolute sacerdotem quemlibet posse satisfacere cuicumque Missæ petitæ, aut testamento relictae, etiam de Requiem dicendo Missam, quæ quotidie convenit officio; & hoc probat *cap. de prebend. quod incipit signif.* ubi Papa noluit concedere institutionem Missæ quoddianæ de Sancta Maria, sed injunxit simpliciter Sacerdoti, ut diceret Missas currentes secundum temporis congruentiam, tum ex *cap. quidam de celeb. Miss.* ubi decernitur, ut Missæ audiantur de eadem die pro salute vivorum & etiam defunctorum; ad tollendos abusu laicorum, qui speciales Missas pro suo arbitrio petebant; tum, quia quælibet Missa, quæ singulis diebus assignatur, ita prodest æque distinctis, ac si pro illis diceretur Missa de requiem, & hoc colligit ex citato *cap. quidam de celeb. Miss.* Ex intercessione enim Sancti, & devotione, & affectu ad festum currens suppletur directa intentio Missam de requiem. Et hoc cum illo docent *dirigues tom. 1. q. 42. art. 8. Sylvest. de Missa l. n. 8. §. quintum ait.* Et non irratiabiliter dicunt, nullam esse Missam defunctorum salubriorem, quàm propriam diei currentis, etiam asserit *Naldus verbo Missa, n. 21.* Et opinio communissima & vera, inquit *Fr. mil. sect. 4. concl. 4. n. 22.* Vbi citat plusquam quinquaginta Doctores, & n. 13, ait, non

necesse addere specialem orationem de Missa petita, quia applicatio sacrificii non consistit in collectis, sed in Memento. Nec licet dicere, quod Sacerdos promiserit Missam de requiem, vel de sancto, & quod promissum non teneat, quia fidem datam non frangit in hoc casu; à pari de eo, qui votum suum in æquale, seu in melius mutat, non dicitur infringere, sed fidem datam Deo servare. *Argum. cap. pervenit de iurejurando. cap. scriptura de voto*, sed aliquando magis prodest Missa de sancto currente, quàm de requiem, juxta illud, *Subvenite Sancti Dei, occurrite Angeli Domini*. De Sanctis vero, aut de Angelis, in Missis defunctorum non fit commemoratio. Præterea hujusmodi promissio sæpè non servatur, nec servari potest sine peccato. Unde Pius V. in Bulla confirmationis Missalis mandat non solum Prælati, sed omnibus sacerdotibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ut juxta formam, ritum, & modum Missalis celebrent.

XIII. Celebrantes Missas novas possunt in medio altaris ad populum conversi, sponte factas oblationes acceptare, ita enim dicitur declarasse Sacr. Congr. *Diana tract. 14. de celeb. Miss. resolut. 50.* Non possunt tamen circumire ecclesiam ad hanc oblationem ex decreto. *Cons. Trid. sess. 22. Gavanius in comment. in rubric. tomo 1. part. 2. titulo 7. Lezana, cap. 21. tom. 1. n. 24.*

XIV. Feria quinta majoris hebdomadae
re communi licet omnibus celebrare, secluso
scandalo, & in secreto, cum id nullo jure pro-
hibeatur. *Sotus in 4. dist. 13. q. 2. art. 2. ad 1.*
Suarez tom. 3. in 3. part. disp. 80. sect. 2. In
die autem Parasceves est peccatum mortale,
sive fiat in publico, sive in secreto, etiam quo-
cumque Festo occurrente, *cap. Sabatho de con-*
secrat. dist. 3. Gavantum in Thesuro S. rituum
part. 4. tit. 9. n. 24. In die verò Sabathi sancti
aliqui putant posse celebrari privatim & oc-
cultè, saltem ab ea hora, in qua incipit solemnitas
Paschale, officium ob rationabilem causam.
Vide. *Barbosam de officio parochi, cap. 11. n. 49.*
& *Gavantum sup. part. 4. tit. 10. n. 49.*

Numquam licet supra mare, seu flumen
navi propter quamcumque necessitatem cele-
brare propter periculum effusionis pretiosi san-
guinis ex motu navis; *Lexana. tom. 1. c. 11.*
n. 16. nec umquam potest celebrari sine lumi-
ne sine peccato mortali. *cap. fin. de celebra-*
Missar. Sotus in 4. dist. 13. quasi. 13. art. 1.
Tolet. in sum. lib. 2. c. 7. n. 6. & alii commu-
ter. In necessitate autem propter ecclesiam pro-
pertatem sufficit una candela cerea. *Henricus*
lib. 9. de Missa. cap. 26. n. 4. & *cap. 29. n. 1.*
In casu tamen gravis necessitatis licere pu-
tatur peccatum mortali cum lumine olei celebra-
re secluso scandalo & contemptu. *Diana tr.*
14. resolut. 67. & 45. & forsitan sine veniali
necesse

necessitas sit valde gravis; ex sebo autem, aut
interiori materia id non licet, etsi Bonac. &
Laym. contrarium putent. *Lexana verbo Mis-*
sa n. 60.

XV. Quilibet non potest Missam Rosarii
celebrare, sed ad solos Patres Dominicanos
pertinent: sicut Missa de monte Carmelo ad
solos Carmelitas, & cæteris omnibus, illis ex-
ceptis, est interdictum, & si quis onus habeat
celebrandi tales Missas, satisfaciet dicendo
Missam de Beata votivam, ut est in Missali.
Gavantus in thesuro tom. 1. part. 4. titul. 7.
n. 9.

XVI. Potest autem quilibet vivens, si S.
Gregorio credendum sit, sibi officium & Mis-
sam defunctorum celebrari facere, & ipsas Mis-
sas & officia applicare pro quacumque animæ
sue necessitate & occasione, ut ei profint, quan-
do futura erit capax effectus illorum, ita ut
maneat non suspensus, sed quasi reservatus in
acceptatione divina: sicut merita per pecca-
tum mortificata manent in Dei acceptatione,
dum homo illorum capax extiterit: unde ap-
plicari quidem censentur vivis, sed pro tem-
pore quo mortui fuerint, & prudenter agunt
qui sic animæ suæ consulunt, ut bene ait D.
Gregorius; *tutior est via, ut bonum, quod quisque*
post mortem suam sperat, agit per alios, agat ipse
dum vivit per se; beatum quippe est liberum exi-
res quam post vincula libertatem quarere, lib. 4.
dialog.

dialog. cap. 58. Barbof. in Concil. Trid. fess. 22
cap. 3. n. 8. Lezan. verbo Missa n. 54.

XVII. Regulares extra claustra decedentes
possunt ad eorum ecclesias deferri, etiam Pa-
rochis inconsultis, etiamsi ab illis Sacramenti
receperint, ead. Sac. Cong. Barbof. supra n. 61
cap. 26.

CAPUT VIII.

De obligatione Regularium ad
sacros ordines.

SUMMARIUM.

- I. Quid sit ordo, & quotuplex.
- II. An quilibet ordo sit sacramentum.
- III. Quenam sit forma & materia ordinis.
- IV. De subiecto capaci ordinis.
- V. De ministro hujus sacramenti.
- VI. Aetas ordinandorum requisita.
- VII. Pœna ordinatis ante aetatem impio-
- VIII. A quibus incurrantur dicta pœ-
- IX. Suscipientes presbyteratum illicite
pœnas incurrant.
- X. Suscipientes furtivè quas.